

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 331/2020
20.01.2022. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца „БИО-OIL“ ДОО Бистрица, кога заступа Желимир Џомбић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради утврђења права коришћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2807/19 од 07.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2807/19 од 07.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу, Судска јединица у Новој Вароши П 409/2018 од 11.04.2019. године усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужилац има искључиво право коришћења на кат. парц. .. која је уписана у листу непокретности број .. КО ... као земљиште под зградом – објектом површине 0,01,27 ха и грађевинска парцела површине 0,31,27 ха што је тужени дужан признати и трпети да се изврши промена у јавним књигама и да се тужилац упише као искључиви власник парцеле. Истом пресудом обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 21.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2807/19 од 07.10.2019. године преиначена је наведена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев у целисти. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове спора у износу од 24.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија дозвољена и неоснована.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности. Ревизијом се паушално и неосновано указује на постојање битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку при чему се не наводи нити из списка произилази погрешна примена или непримењивање неке од одредби процесног закона које су биле или могле бити од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању АА је од тадашњег ООСС ЈП „ЕД“ Ужице, Погон ЕД Нова Варош купио објекат ТС .. КВ ... у вези чега је сачињен уговор који је код продавца заведен под бројем .. дана 13.02.1992. године и није оверен пред судом. Наведени објекат, трафо станица је током НАТО бомбардовања 1999. године био оштећен и налазио се у лошем стању. Тужилац је основан 2009. године ради обављања делатности рециклаже отпадног јестивог уља а 30.06.2009. године је закључио споразум са Електродистрибуцијом Нова Варош да изврши адаптацију и доградњу наведеног објекта након чега је поднео и захтев за легализацију Општинској управи Нова Варош, Одељењу за имовинско правне, комуналне, стамбене и урбанистичке послове. Парцела на којој се налази спорни објекат је била у искључивој својини тужене Републике Србије а носилац права коришћења је било Привредног друштво Дринско Лимске хидроелектране ДОО. Како је наведени објекат изграђен на кп. .. и кп.бр. .. тужилац се због својинског режима парцела обратио туженој као власнику и кориснику парцела на којима је објекат изграђен ради добијања земљишта у закуп али је од тужене добио сагласност за коришћење земљишта док је корисник Привредно друштво Дринско Лимске елктране наложио да достави решење о утврђивању земљишта за редовну употребу објекта и формирању грађевинске парцеле за тај објекат. Поступајући по том захтеву Општинска управа Нова Варош, Одељење за имовинско правне, комуналне, стамбене и урбанистичке послове, донела је решење 21.08.2012. године којим је утврђено земљиште за редовну употребу пословног објекта тужиоца. На основу добијеног решења формирана је посебна кп.бр. .. која је уписана у ЛН бр. .. КО ... а тужилац је уписан као држалац пословне зграде за коју није утврђена делатност а која је изграђена на кп.бр. .., док је парцела .. уписана као јавна својина, искључиви власник тужена РС, док је као носилац права коришћења избрисано Привредно друштво Дринско Лимске хидроелектране ДОО.

Налазећи да је по уговорима из 1992. године и 2010. године, који су за предмет имали објекат а не земљиште и производе правно дејство тужилац стекао право својине на објекту из ког права тужилац црпи право коришћења земљишта на коме се објекат налази док објекат постоји у мери потребној за редовну употребу, првостепени суд је усвојио тужбени захтев применом члана 3. став 2. Закона о промету непокретности („Сл. гласник СРС“ бр. 93/14) и раније важећих Закона о промету непокретности.

Правилно је побијаном пресудом примењено материјално право преиначењем првостепене пресуде и одбијањем тужбеног захтева за утврђење искључивог права коришћења тужиоца на траженој непокретности и упис искључиве својине на парцели у јавним књигама. Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Неоверени уговор о купопродаји, којим је правни претходник тужиоца купио трафо станицу 1992. године у фотокопији, без печата продавца и ознаке земљишта је закључен супротно члану 3. Закона о електропривреди („Сл. гласник РС“ бр. 45/91...44/95) и члану 15. Закона о промету непокретности („Сл. гласник СРС“, бр. 43/81... 40/89) и не производи правно дејство. Истовремено споразум закључен између тужиоца и Електродистрибуције Нова Варош од 30.06.2009. године, којим се дозвољава адаптација и доградња разрушене трафо станице у Доњој Бистрици дефинише само привремено коришћење тог објекта, временски ограничава коришћење објекта на десет година од дана завршетка адаптације и не представља законити правни основ за стицање својине. Сагласност ПД „Дринко Лимске електране“ ДОО од 25.11.2009. године право коришћења земљишта потврђује тужиоцу у складу са наведеним споразумом од 30.06.2009. године и као привремено. Како тужилац заснива своје потраживање на земљишту акцесорно према праву на објекту, правилно је побијаном одлуком оцењено да нису испуњени законски услови за усвајање тужбеног захтева а разлоге које је за своју одлуку навео другостепени суд као правилне и на закону засноване прихвате и овај суд у целости.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић